

Делата са единствено според намеренията и за всеки човек е онова, което е възнамерил

От Омар Ибн Ел-Хаттаб /радийеллаху анху/ се предава: „Пратеника на Аллах ﷺ каза: „Делата са единствено според намерението и за човек е онова, което е възнамерил. Онзи, чието преселение е към Аллах и Неговия Пратеник, то неговото преселение е към Аллах и Неговия Пратеник. А онзи, чието преселение е заради облага от земния живот или заради жена, за която да се ожени, то неговото преселение е към онова, към което се е преселил". А във варианта в сборника на Бухари: „Делата са единствено според намеренията и за всеки човек е онова, което е възнамерил...".

[صحيح] [متفق عليه]

Пророка ﷺ пояснява, че всяко едно дело е валидно единствено чрез възнамерение. Това становище е общо във всички видове дела и взаимоотношения. Който чрез делото си цели изгода, той ще получи само нея, без да има награда от това. А който чрез делото си цели приближаването към Всевишния Аллах, печели награда от делото си, дори то да е нещо обикновено, като яденето и пиенето. След това ﷺ дава пример, пояснявайки как възнамерението влияе върху делата, въпреки че явно изглеждат равнопоставени. Пояснява, че който с преселението и изоставянето на родината си, цели задоволството на своя Господ, то неговото преселение е съобразно шериата, прието е и получава награда поради правдивостта на намерението си. А онзи, който чрез преселението си цели земна полза като пари, слава, търговия или съпруга, той получава от преселението си само тази полза, която е възнамерил и няма дял от наградата и възнаграждението.

<https://sunnah.global/hadeeth/bg/show/4560>

